

Весела Василева

Пролет

В небето има топли облаци.
И в този слънчев ден,
всред цъфналата пролет,
разплакани момичета
младежи ослепели водят.

Несигурно върви един,
усмихва се на своето момиче,
не вижда нейните сълзи.

С помръкнало лице пристъпя друг,
притиска своята жена
и тя му се усмихва
през сълзи.

Изправен там стои младеж
със вдигната глава, с очи
във слънцето.
Момичето мълчи... Сълзи текат
по нейното лице.

Защо? За каква правда,
за коя истина
се биха те?

1943, Виена

КРАЙ

© 1943 Весела Василева

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

Весела Василева. „Стихотворения. Лирични фрагменти. Писма.“, С. 1990 г.,
Издателство Български писател. Съставители: Ангелина Василева-Огнянова, Блага
Димитрова, Невена Стефанова. Редакция и бележки: Блага Димитрова. Предговор от
Петър Динев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7522>]